

РЕШЕНИЕ

№ 7500

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **10308** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК [ЕИК], против решение № 20143595 от 22.06.2021г., постановено по н.а.х.д. № 12857/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-и състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № № БИП-006/07.08.2020г., с което на основание чл. 53 от ЗТИП на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева , като е намален размерът на наложената „имуществена санкция“ на 1000 лева.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че изводите на съда противоречат на събраните по делото доказателства. Моли съда да отмени решението и НП. Претендира разноски. Прилага списък по чл.80 ГПК, вр. с чл.144 АПК.

Подадена е и частна жалба от [фирма] против Определение № 20185195/14.09.2021г. по н.а.х.д. № 12857/2020г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 134-и състав, с което е отхвърлена молба рег. № 21040172/14.07.2021 г., изхождаща от процесуалния представител на [фирма] за изменение на решение №

20143595/22.06.2021г. постановено по НАХД№ 12857/2020г. по описа на СРС, НО, 134 състав в частта за разноските. В нея се твърди, че след като обжалваното НП е изменено в частта на наложената санкция, следва да му бъде присъдено адвокатско възнаграждение пропорционално на изменения размер на административната санкция. Ответникът, Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), не изразява становище по касационната жалба и по частната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и на частната жалба.

Административен съд София-град, XXII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК. Допустима е и частната жалба, като подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес, против съдебен акт, подлежащ на инстанционен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

От фактическа страна е установено, че на 19.02.2019г. при извършена проверка от служители на ДАМТН в търговски обект – магазин „Б. 440“, находящ се в [населено място], е установено, че на пазара се предлага продукт - циркуляционна помпа за парно с холендри, марка “TNS T.“, модел „TNS 32/60“, артикулен номер 26912. Вносител на посочения продукт за България е [фирма]. От представените в хода на проверката документи е установено, че по отношения на продукта не е представена декларация за съответствие на продукта с изискванията на Директива 2009/125/ЕО и Регламент (ЕО) № 641/2009 (изм. Регламент (ЕС) № 622/2012), съгласно чл. 26а, ал. 1 от ЗТИП.

Със Заповед № СП-36/14.08.2019г. на главен директор на главна дирекция „Надзор на пазара“ към ДАМТН, на основание чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП, е дадено предписание на дружеството да спре временно разпространението на продукта. Заповедта е връчена на дружеството на 20.08.2019г. На 12.02.2020 г. при повторна проверка в търговски обект - „Б. 440“, с цел установяване на изпълнението на Заповед № СП - 36/14.08.2019 г., е проверен продуктът описан в заповедта, който бил с нанесена маркировка за съответствие - СЕ и придружаван от инструкция за употреба, съставена на български език и обявен производител: Т., България.

Управителят на търговския обект предоставил копие на фактура № [ЕГН]/02.09.2019 г., издадена от [фирма], видно от която била извършена покупко-продажба за редица продукти, като на позиция № 101 във фактурата е описан процесният продукт. За да постанови обжалваното решение районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити, спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН за съставяне на акта и издаване на НП и не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП.

Съдът е приел, че [фирма] има качеството на вносител, съгласно дефиницията дадена в параграф 1, ал.1, т. 5 от ДР на ЗТИП, както и че процесният продукт Циркуляционна помпа за парно с холендри - марка: TNS T., модел: 32/60, артикулен номер: 26912 се предлага на пазара без да е представена декларация за съответствие на продукта с изискванията на Директива 2009/125/ЕО и Регламент (ЕО) № 641/2009 (изм.

Регламент (ЕС) № 622/2012), съгласно чл. 26а, ал. 1 от ЗТИП. След като контролните органи на основание чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП са дали задължително предписание на дружеството да спре временно разпространението на продукта, връчено на дружеството на 20.08.2019г., чрез извършената продажба, обективирана в посочената фактура, издадена от [фирма] е допуснато нарушение, като е пуснало на пазара продукт, за който няма декларация за съответствие.

С обжалваното решение СРС е намерил размера на наложената на дружеството санкция за явно несправедлив, поради което е изменил НП, като е намалил размера на наложената „имуществена санкция“ на 1000 лева.

Така постановеното решение е правилно. Изложените от съда съображения се споделят от настоящата инстанция. Установено е от приложената митническа декларация ЕАД № 12BG005100H38703/ 28.08.2012г., че дружеството – касатор в настоящето производство е вносител на процесния продукт, за който няма декларация за съответствие. Не се спори, че касаторът е уведомен за Заповед № СП-36/14.08.2019г., с която, на основание чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП, е дадено предписание на дружеството да спре временно разпространението на продукта. Неоснователни са доводите в касационната жалба, че заповедта е влязла в сила след издаване на процесната фактура. В чл. 30в, ал.2 на ЗТИП е допуснато предварително изпълнение на заповедта, което няма данни и твърдения да е спряно. Поради изложеното заповедта е подлежала на изпълнение към 02.09.2019г.

В чл. 30в, ал.1 от ЗТИП е предвидено, че органите за надзор на пазара предписват на производителя, на неговия упълномощен представител, на вносителя или на търговеца да спре временно разпространението и/или използването на продукти без маркировка за съответствие, без допълнителна маркировка, когато такава се изисква от наредбите по от този закон и/или на наредбата по от Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси, без декларация за съответствие или без техническо досие до извършване на оценяване и удостоверяване на съответствието им.

В чл. 50 от ЗТИП е предвидено, че за неизпълнение или за нарушение на задължителните предписания по чл. 30в, ал. 1 виновните лица се наказват с глоба от 300 до 1000 лв. или с имуществена санкция от 1000 до 5000 лв.

Правилно с обжалваното решение СРС е приел, че с извършената продажба [фирма] е нарушил дадените му задължителни предписания по чл. 30в, ал.1 ЗТИП и правилно му е наложена имуществена санкция, на основание чл. 50 от ЗТИП.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Неоснователна е и подадената частна жалба.

С Определение № 20185195 от 14.09.2021г. по н.а.х.д. № 12857/2020г. по описа на СРС, НО, е отхвърлена молбата на [фирма] за изменение на решение № 20143595/22.06.2021г. постановено по НАХД № 12857/2020г. по описа на СРС, НО, 134-и състав в частта за разноските. За да стори това СРС е приел, че не са налице предпоставките, предвидени в разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, поради което страната няма право на разноски.

Съгласно чл. 63, ал.3 от ЗАНН в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В чл. 143 АПК е предвидено, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал

такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Не е предвидена възможност аналогична на тази в ГПК, ДОПК или ЗОДОВ за присъждане на разноси съразмерно с отменената част от акта. В случая НП не е отменено, поради което правилно СРС е отхвърлил молбата на дружеството и обжалваното определение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и липсата на заявена от ответника по касация претенция, разноси в настоящето производство не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20143595 от 22.06.2021г., постановено по н.а.х.д. № 12857/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-и състав.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 20185195/14.09.2021г. по н.а.х.д. № 12857/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-и състав

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: